

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 023148 22 U
Tuzla, 10.01.2023. godine

Kantonalni sud u Tuzli prilikom nejavnog rješavanja po sudiji pojedincu Predragu Krsmanoviću, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca **A.H.**, iz Ž., ..., zastupanog po punomoćniku Emiru Kovačeviću, advokatu iz Sarajeva, ul. Skenderija b roj 54., protiv rješenja tužene **JU Mješovita srednja škola Živinice**, zastupane po direktoru i zakonskom zastupniku Edisu Čičkušiću, broj 02-3011-2/22, od 16.11.2022. godine, u pravnoj stvari **omogućavanja slobodnog vremena za obavljanje džuma namaza**, dana 10.01.2023. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Tužba SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu, tužilac je, dana 29.11.2022. godine, putem naprijed navedenog punomoćnika, ovom sudu podnio tužbu za pokretanje upravnog spora.

Nakon što je razmotrio tužbu i priloge uz tužbu, sud je ispitao njenu dozvoljenost, te ocijenio da ista **nije dozvoljena** u upravnim sporovima iz sljedećih razloga:

Iz tužbe i priloženog osporenog akta proizilazi da je osporenim aktom tužena strana odbila kao neosnovan prigovor tužioca izjavljen protiv prvostepenog akta – "odgovor" broj 01-2622-2/22, od 16.09.2022. godine, koji se odnosio na zahtjev tužioca da mu se omogući slobodno vrijeme radi obavljanja džuma namaza.

Odredbama člana 8. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ br. 9/05), propisano je da se *upravni spor može voditi samo protiv upravnog akta*, dok je odredbama stava 2. istog člana propisano da *upravni akt predstavlja takav akt kojim nadležno tijelo rješava o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca ili pravne osobe u nekoj upravnoj stvari*.

Da bi se neki predmet mogao smatrati **upravnom stvari** neophodno je da postupak koji vodi upravno tijelo ima za predmet **upravno-pravni odnos** i da tu stvar rješava iz osnova **javnih ovlaštenja** koja su mu materijalnim propisima povjerena u **rješavanju upravnih odnosa**, te da je konkretnim **materijalnim propisom** predviđeno da ta stvar **predstavlja upravnu stvar**, kao i da se protiv konačnog akta donesenog u takvoj stvari **može voditi upravni spor**.

U konkretnom slučaju, prema sadržaju tužbe i dokumentacije priložene uz tužbu konačnim aktom tuženog odlučivalo se o prigovoru tužioca izjavljenom protiv prvostepenog akta kojim se odlučivalo o zahtjevu tužioca da mu se omogući slobodno vrijeme radi obavljanja džuma namaza.

Odredbama Zakona o srednjem obrazovanju/naobrazbi i odgoju ("Službene novine Tuzlanskog kantona", br. 10/2020 - prečišćen tekst, 11/2020, 8/2021, 11/2021 i 22/2021, "Sl. novine FBiH", br. 19/2022 - odluka US i "Sl. novine Tuzlanskog kantona", br. 5/2022, 10/2022 i 11/2022), a ni bilo kog drugog zakona, nije predviđeno da se o ovakvim zahtjevima odlučuje po pravilima upravnog postupka, i da odlučivanje o predmetnom zahtjevu spada u upravnu stvar, iz čega dalje slijedi da zakonom **nije data**

ni mogućnost podnošenja tužbe za pokretanje upravnog spora po odredbama člana 8. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Iz tog razloga stranke nezadovoljne konačnim aktima škole imaju mogućnost **preispitivanja** tih akata samo podnošenjem **građanske tužbe kod nadležnog suda** prvog stepena.

Stvarna nadležnost redovnih sudova regulisana je Zakonom o sudovima u Federaciji BiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 38/05, 22/06, 63/10, 72/10, 7/13, 52/14 i 85/21).

Iz odredaba člana 27. stav 2. tačka a) Zakona o sudovima u Federaciji BiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 38/05, 22/06, 63/10, 72/10, 7/13 i 52/14), proizilazi da je **u svim građanskim sporovima nadležan opštinski sud**.

Osim toga, odredbama člana 11. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05), propisano je da se upravni spor ne može voditi protiv akata donesenih u stvarima u kojima je **sudska zaštita osigurana izvan upravnog spora**, što predstavlja još jedan razlog za odbacivanje tužbe.

S obzirom na izloženo, na osnovu odredaba člana 25. stav 1. tačka 2., kao i na osnovu odredaba 25. stav 1. tačka 5., u vezi sa članom 11. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), valjalo je odlučiti kao u izreci.

Zapisničar:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.

Sudija:
Predrag Krsmanović, s.r.

POUKA: Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 U 023148 23 Uvp
Sarajevo, 02.03.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jasmin Jahjaefendić, kao predsjednik vijeća, Milorad Krkeljaš i Svjetlana Milišić Veličkovski, kao članovi vijeća, te Jasmina Kovač, kao zapisničar, u upravnom sporu tužitelja A.H. iz Ž., ..., zastupanog po punomoćniku Emir Kovačević, advokat iz Sarajeva, protiv akta broj: 02-3011-2/22, tuženog JU Mješovita srednja škola Živinice, u upravnoj stvari omogućavanja slobodnog vremena za obavljanje džuma namaza, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023148 22 U od 10.01.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.03.2023. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023148 22 U od 10.01.2023. godine, odbačena je tužba tužitelja podnesena protiv osporenog akta/odluke Školskog odbora JU Mješovita srednja škola Živinice broj: 02-3011-2/22 od 16.11.2022. godine. Tom odlukom odbijen je prigovor A.H., roditelja učenika škole, izjavljen protiv odgovora direktora škole broj: 01-2622-2/22, od 16.09.2022. godine, kojim je imenovani obavješten, da se ne može udovoljiti zahtjevu da se njegovom sinu H.H., učeniku te škole omogući slobodno vrijeme radi obavljanja džuma namaza u vrijeme redovne nastave.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je po punomoćniku podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, jer smatra da je u konkretnom predmetu nadležan da rješava sud u upravnom sporu, iz razloga koje je naveo i obrazložio, posebno ističući da je osporenim aktom odlučeno i o pravu pojedinca, odnosno o povredi prava na slobodu vjere koje mu je garantovano Ustavom BiH, te da se između ostalog radi o diskriminaciji pozivajući se i na odredbe Evropske konvencije o ljudskim pravima, pa predlaže da ovaj sud, uvaži zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, ukine rješenje kantonalnog suda i predmet vrati tom sudu na ponovni postupak.

Tuženi nije dostavio odgovor na zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz obrazloženju pobijanog rješenja proizilazi da je prvostepeni sud utvrdio da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanje upravnog spora, pa je primjenom člana

25. stav 1. tačka 2. u vezi sa članom 8. Zakona o upravnim sporovima tužbu tužitelja odbacio. Ovo iz razloga što se u konkretnom slučaju ne radi o upravnoj stvari, jer tuženi organ nije rješavao ni o kakvom pravu ili obavezi tužitelja u nekoj upravnoj stvari, nego o stvari iz oblasti omogućavanja slobodnog vremena učeniku škole radi obavljanja džuma namaza kao vjerskog obreda u vrijeme trajanja redovne nastave, kada nezadovoljna stranka ukoliko smatra da su joj povrijeđena prava ima mogućnost preispitivanja tih akata samo podnošenjem građanske tužbe, jer da po odredbama Zakona o srednjem obrazovanju/naobrazbi i odgoju ("Službene novine Tuzlanskog kantona", br. 10/2020-prečišćen tekst, broj: 11/20, 8/21, 11/21 i 22/21, "Sl. novine FBiH", br. 19/22 - odluka US i "Sl. novine Tuzlanskog kantona", br. 5/22, 10/22 i 11/22), a ni bilo kog drugog zakona, nije predviđeno da se o ovakvim zahtjevima odlučuje po pravilima upravnog postupka i da odlučivanje o predmetnom zahtjevu spada u upravnu stvar, zaključivši da ne postoje procesno-pravne pretpostavke za pokretanje upravnog spora.

Odredbama člana 8. stavovi 1. i 2. citiranog Zakona o upravnim sporovima je propisano da se upravni spor može voditi samo protiv upravnog akta, a upravni akt jeste akt kojim nadležni organ (iz člana 4. istog zakona) rješava o izvjesnom pravu ili obavezi građanina ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari. Prema ovim zakonskim odredbama da bi neki akt imao svojstvo upravnog akta, mora sadržavati sva propisana obilježja u pogledu donosioca, autoritativnosti i pojedinačnosti, te konkretnosti pravnog dejstva, odnosno da se tim aktom i rješava o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca ili pravnog lica i da, neposrednom primjenom propisa, mora biti donesen u upravnom postupku u nekoj upravnoj stvari.

Kako prema citiranim zakonskim odredbama jasno proizilazi da se u konkretnoj stvari nije rješavalo o izvjesnom pravu ili obavezi tužitelja u nekoj upravnoj stvari, to ni osporena odluka Školskog odbora, JU Mješovita srednja škola Živinice nema svojstvo upravnog akta, protiv kojeg se jedino mogao pokrenuti i voditi upravni spor. Ovo iz razloga što osporenim aktom tuženi nije rješavao u određenoj upravnoj stvari (po pravilima upravnog postupka), već o odobravanju slobodnog vremena učeniku za obavljanje džuma namaza (vjerskog obreda) u vrijeme redovne nastave što može predstavljati diskriminaciju po vjerskoj osnovi, temeljem Zakona o diskriminaciji (Službeni glasnik BiH br: 59/09 i 66/16), pa se ni preispitivanje odluke od 16.11.2022. godine, ne može vršiti u upravnom sporu, niti taj akt tuženog ima svojstvo upravnog akta u smislu citiranih odredaba Zakona o upravnim sporovima, na koje se pozvao prvostepeni sud u obrazloženju svoje odluke. Inače, ako se radi o diskriminaciji (kako to i sam tužitelj navodi) o raspravljanju i odlučivanju u takvom sporu rješava nadležni sud po pravilima parničnog postupka, pa je prvostepeni sud pravilno odlučio shodno članu 17. stav 1. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine FBiH broj:53/03,73/05,19/06 i 98/15) u vezi sa članom 55. Zakona o upravnim sporovima, jer sud na svoju stvarnu nadležnost pazi po službenoj dužnosti.

Iz navedenih razloga donošenjem pobijanog rješenja prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, pa je ovaj sud navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, te primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Jasmina Kovač, s.r.

Predsjednik vijeća
Jasmin Jahjaefendić, s.r.